

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/76/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124266328
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:6124266328.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Eva Behranová a sudkýň: JUDr. Dominika Horváthová a JUDr. Ľubica Spálová, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. XX, XXX XX B. C., zastúpený: JUDr. Radoslav Olijáš, advokát so sídlom Záhradnícka 36, 821 08 Bratislava, proti žalovanému: D. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F. XXX, XXX XX F., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marcel BORIS, s. r. o., so sídlom Ružinovská 40, 821 03 Bratislava, o zaplatenie 900 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k.: 20C/44/2024 – 93 zo dňa 12. decembra 2024, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 900 eur s úrokmi s omeškania 9,5% ročne z tejto sumy od 21. 04. 2024 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. priznal žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

1.1 Napadnutý rozsudok právne odôvodnil poukazom na ustanovenie § 451, § 517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.“).

1.2 Vecne dôvodil tým, že žalobou doručenu súdu 27. 03. 2024 a následne zmenenou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu uvedenú vo výroku rozsudku a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný sa za sumu 900 eur zaviazal zabezpečiť na podujatí konanom dňa 26. 08. 2023 v obci F. umiestnenie stánkov žalobcu a umožnenie jeho výhradného predaja, pričom tento záväzok nedodrжал. Žalobca dohodnutú sumu žalovanému uhradil, preto ju žiada vrátiť titulom bezdôvodného obohatenia.

1.3 Z vykonaného dokazovania výsluchom strán konania a listinnými dôkazmi, najmä platobnými príkazmi, fotografiami z podujatia, stanoviskom starostu obce F., prepisom elektronickej komunikácie, letákom k podujatiu a faktúrou vystavenou žalobcom obci súd prvej inštancie zistil, že žalobca bol žalovaným ústne za sumu 900 eur pozvaný na predaj občerstvenia v stánku, mal mať výhradný predaj a k dispozícii celý areál futbalového štadióna. Žalobca po príchode na miesto zistil, že sú tam aj iní predajcovia, napriek tomu predával, podujatie bolo organizačne slabo zabezpečené a bolo predčasne ukončené z dôvodu výtržností. Niektorí účastníci platili poukážkami vystavenými obcou F., ktoré žalobca

vyúčtoval obci v sume 366 eur. Žalovaný vypovedal, že bol obcou poverený organizáciou predajcov, za sumu 900 eur mal žalobca garantovaný priestor na predaj. Uvedenú sumu určil žalovaný s ohľadom na náklady, potrebné na zabezpečenie podujatia. Žalobca zaplatil sumu 900 eur neskoro, preto obec oslovila aj iných predajcov, pričom žalobca mal zabezpečený priestor na predaj. Sumu 900 eur žalobca uhradil na spoločný účet žalovaného a jeho manželky. Podľa stanoviska starostu obce F. bolo podujatie usporiadané obcou, žalovaný nemal v súvislosti s podujatím s obcou uzavretú žiadnu (ani nájomnú) zmluvu, obec mu nevyplatila žiadne peňažné sumy a od predávajúcich nepožadovala žiadne nájomné. Žalovaný pomáhal pri organizácii občerstvenia a zabezpečovaní medzinárodných súťažiacich na súťaž vo varení guláša.

1.4 Prvoinštančný súd mal za preukázané, že medzi stranami konania neexistoval žiadny právny vzťah, na základe ktorého mal žalobca povinnosť žalovanému čokoľvek plniť. Ako vyplýva zo stanoviska starostu obce F., obec samotná nepožadovala od predávajúcich na podujatí žiadne nájomné, a so žalovaným nemala uzavretú žiadnu zmluvu, z ktorej by mu vyplývalo oprávnenie akúkoľvek platbu od predávajúcich žiadať v jej mene. Sumu 900 eur, ktorú žalobca dňa 23. 08. 2023 poukázal na spoločný účet žalovaného a jeho manželky, je preto potrebné kvalifikovať ako plnenie bez právneho dôvodu, ktoré na strane žalovaného založilo neoprávnený majetkový prospech (§ 451 Občiansky zákonník). Bezdôvodné obohatenie, ktoré žalovaný na úkor žalobcu získal, je povinný vrátiť, preto súd žalobe vyhovel, pričom žalobcovi priznal i úroky z omeškania (ktoré žalobca žiadal až od 21. 04. 2024, pričom súd je žalobou viazaný).

1.5 V časti trov konania súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% z dôvodu plného úspechu žalobcu vo veci.

2. Proti prvoinštančnému rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) C. s. p.) a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.).

2.1 Podľa žalovaného so záverom súdu prvej inštancie o tom, že mal za preukázané, že medzi stranami sporu neexistoval žiadny právny vzťah, na základe ktorého mal žalobca povinnosť žalovanému čokoľvek plniť, nemožno súhlasiť, pretože ani jedna strana sporu nenamietala, že by sa medzi sebou nedohodli a že by medzi stranami sporu neexistoval právny vzťah. V rozsudku v bode 9. je uvedené, že žalobca bol za sumu 900 eur od žalovaného ústne a telefonicky pozvaný na predaj občerstvenia. Súčasne v bode 13. rozsudku je konštatované, že v minulosti strany sporu takýmto spôsobom opakovane spolupracovali, čo žalobca nepoprel. Súd prvej inštancie odôvodnil neexistenciu právneho vzťahu na základe vykonaného dokazovania, ktoré bližšie nešpecifikoval, aj keď je z rozsudku zrejmé, že právny vzťah medzi stranami sporu sporný nebol, práve naopak ani žalobca nenamietal túto skutočnosť a zároveň súd poukázal pri neexistencii právneho vzťahu na vyjadrenie obce, ktoré však nijakým spôsobom nepotvrzuje neexistenciu právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Žalovaný sa so žalobcom ústne dohodli, že žalovaný poskytne žalobcovi možnosť predaja na podujatí, pričom za to požadoval odmenu vo výške 900 eur, žalobca súhlasil, o čom svedčí aj fakt, že žalovanému sumu 900 eur uhradil. To, že žalobca tvrdí, že si žalovaný nespínil záväzok ohľadne samostatného predaja žalobcu, nespôsobuje vznik bezdôvodného obohatenia, kdeže právny stav nespíňa náležitosti bezdôvodného obohatenia. Žalovaný dal žalobcovi návrh, ktorý žalobca prijal a na základe uvedeného zaslal peniaze na účet žalovaného. Žalovaný si splnil svoju povinnosť, pretože žalobca sa predmetnej akcie zúčastnil a vo svojom stánku aj predával. To, že žalobca nebol jediným predávajúcim, sa podľa názoru žalovaného nemôže posudzovať ako zisk bezdôvodného obohatenia, ale žalobca mal svoj žalobný návrh postaviť na inom právnom základe. Poukázal na Uznesenie NS SR z 19.1.2012, SP. zn. 2 Cdo 92/2010. Podľa žalovaného, nedošlo z jeho strany k majetkovému prospechu, a teda nemohlo prísť k bezdôvodnému obohateniu. Žalobca nepreukázal, že by medzi stranami sporu neexistoval právny vzťah založený ústnou dohodou, ktorou bolo umožnenie žalobcovi predávať občerstvenie na podujatí.

2.2 Ďalej žalovaný uviedol, že bezdôvodné obohatenie má subsidiárny charakter a vzťahuje sa na prípady, ktoré nemožno podradiť pod inú formu právnej normy. Z uvedeného má za to, že žalobcovi nevzniká nárok z bezdôvodného obohatenia, jednak z dôvodu, že právny vzťah medzi stranami sporu bol a za druhé, že žalobca predával na určenom podujatí. Jediné, čo žalovaný nespínil, bolo že žalobca nepredával sám. No túto skutočnosť žalovaný odôvodnil tým, že žalobca zaslal peniaze 3 dni

pred podujatím, pričom tak mal spraviť skôr. Súd tak na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, o ktoré oprel svoj záver o dôvodnosti podanej žaloby žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia.

2.3 Žalovaný je toho názoru, že vzťah medzi žalovaným a obcou F., nemá za následok vznik bezdôvodného obohatenia v neprospech žalobcu. Zároveň podľa plagátu, ktorý bol predložený aj zo strany žalobcu, je jednoznačne zrejmé, že o občerstvenie sa mal postarať aj žalovaný, ktorý toto svoje právo umožnil práve žalobcovi. Zdôraznil, že z vykonaných dôkazov, ktoré majú byť posúdené jednotlivo a vzájomnej súvislosti, nevyplýva, že medzi stranami sporu nebol žiadny právny vzťah.

2.4 Odvolacím návrhom sa žalovaný domáhal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. zmenil tak, že žalobu zamietla. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odvolacia argumentácia žalovaného nemá oporu v žiadnom vykonanom dôkaze. Z predloženej sms komunikácie medzi stranami vyplýva, že na akcii Dni obce 26. 08. 2023 žalovaný sľúbil žalobcovi predávať výlučne sám v počte stánkov, koľko chce žalobca, pričom žalovaný za výhradný predaj požadoval zaplatiť 900 eur, čo žalobca akceptoval a zaplatil. Po akcii žalobca požadoval vrátenie sumy 900 eur a žalovaný na výzvu reagoval. Z vyjadrenia starostu obce F. zo dňa 19. 11. 2024 vyplýva, že usporiadateľom akcie bola obec F., obec nepožadovala od predávajúcich stánkarov žiadne nájomné, žalovaný nemal uzatvorenú žiadnu nájomnú zmluvu s obcou, obec mu nevyplatila žiadne peňažné sumy a žalovaný len pomáhal pri organizácii občerstvenia a zabezpečovaní medzinárodných súťažiacich. Z výpovede žalovaného na pojednávaní dňa 12. 12. 2024 vyplýva, že tvrdil existenciu ústnej dohody a poverenia obcou, tieto tvrdenia však nie sú preukázané a sú v rozpore s vyjadrením starostu obce. Zo sms komunikácie a z výsluchov vyplynulo, že žalobca mal za zaplatenú sumu predávať výlučne sám, mať k dispozícii celý areál futbalového štadióna a mať právo na výhradný predaj, pričom tvrdenia žalovaného o oneskorenej platbe a o nájomnom sú rozporuplné a nepreukázané. Žalovaný inkasoval sumu 900 eur bez právneho titulu, pretože nemal oprávnenie konať v mene obce, nemal zmluvu o prenájme areálu a nebol usporiadateľom akcie. Obec F. ponúkala priestor na predaj zadarmo a nebolo potrebné žalovanému platiť žiadnu sumu. Žalovaný za vyžadovanú sumu neposkytoval nič a to, čo sľuboval, splniť nemohol. Ide preto o zodpovednostný právny vzťah z bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 a § 457 Občianskeho zákonníka. Leták priložený k odvolaniu nie je v odvolacom konaní prípustným dôkazom, pričom dôkaz vykonaný na pojednávaní potvrdzuje, že usporiadateľom akcie bola obec F. a o žalovanom nie je zmienka. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdu právna kvalifikácia nároku je vecou súdu a strany nie sú povinné nárok právne kvalifikovať, postačuje skutkové vymedzenie. Z vykonaného dokazovania vyplýva povinnosť žalovaného vrátiť žalobcovi sumu 900 eur. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. V odvolacej replike žalovaný uviedol, že sa plne pridriava podaného odvolania ako aj svojich predchádzajúcich vyjadrení a v celom rozsahu na ne odkazuje, pričom trvá na tom, že napadnutý rozsudok je nesprávny. Žalobca vo svojom vyjadrení neuvádza žiadne nové skutočnosti a v podstate zopakoval svoju argumentáciu zo svojich predchádzajúcich podaní a z konania pred okresným súdom. Žalovaný dňa 12.7. napísal žalobcovi číslo účtu s tým, že má zaplatiť ihneď, a keďže žalobca nereagoval, žalovaný nemal inú možnosť ako kontaktovať aj iných predajcov, pretože zabezpečoval občerstvenie na predmetnej akcii. Sms komunikáciu zo dňa 28.08.2023 s obsahom „Ok“ nie je možné považovať za prejav súhlasu nároku žalobcu na vrátenie zaplatenej sumy zo strany žalovaného. Vzťah medzi žalovaným a obcou F. nemá za následok vznik bezdôvodného obohatenia v neprospech žalobcu. Podľa žalovaného bol obcou F. poverený na základe ústnej dohody pomáhať s organizovaním podujatia a zabezpečiť občerstvenie, pričom túto možnosť predaja občerstvenia sprostredkoval žalobcovi, čo nemá súvis s tým, že obec F. nepožadovala od stánkarov nájomné, keďže medzi žalobcom a žalovaným išlo o poskytnutie možnosti predaja, ktorú obe strany sporu akceptovali. Žalovaný uviedol, že obec F. nemá vplyv na zmluvný vzťah medzi stranami sporu a je preukázané, že medzi stranami boli aj v minulosti obdobné formy dohôd uzatvárané. Náklady žalovaného boli preukázané faktúrami predloženými okresnému súdu a o týchto dôkazoch žalovaný informoval už vo vyjadrení zo dňa 15.07.2024. Tvrdenie žalobcu, že žalovaný nemal oprávnenie dávať predávajúcim stánkarom priestor na predaj, nie je ničím podložené, pričom starosta obce F. uviedol, že žalovaný pomáhal pri organizácii občerstvenia, čo znamená, že určitá dohoda medzi obcou F. a žalovaným bola.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou stranou sporu (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C. s. p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C. s. p.) s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C. s. p.), viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C. s. p.), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

6. Uplatnenou žalobou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplata sumy 900 eur s príslušenstvom z dôvodu, že žalovaný sa zaviazal za sumu 900 eur vybaviť na akcii konanej dňa 26.08.2023 v F. výlučne v prospech žalobcu umiestnenie predajných stánkov v počte podľa vôle žalobcu na mieste akcie a výhradný predaj zo strany žalobcu na mieste akcie. Podľa žalobcu žalovaný tento svoj záväzok nesplnil, hoci žalobca bankovým prevodom dňa 23. 08. 2023 sumu 900 eur žalovanému zaplatil na jeho bankový účet a žalovaný sa tým na jeho úkor bezdôvodne obohatil.

7. Odvolací súd, s prihliadnutím na rozsah a dôvody odvolania, preskúmal správnosť postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý žalobe vyhovel, keď mal za preukázané, že medzi sporovými stranami neexistoval žiadny právny vzťah, na základe ktorého by mal žalobca povinnosť žalovanému čokoľvek plniť. K uvedenému záveru prvoinštančný súd dospel zistením, že Obec F. nepožadovala od predávajúcich na podujatí žiadne nájomné, so žalovaným nemala uzavretú žiadnu zmluvu, na základe ktorej by mu vyplývalo oprávnenie akúkoľvek platbu od predávajúcich žiadať v jej mene. Ustálil preto, že suma 900 eur, ktorú žalobca poukázal na spoločný účet žalovaného a jeho manželky, je plnením bez právneho dôvodu, ktoré na strane žalovaného založilo neoprávnený majetkový prospech podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Súčasne žalobcovi priznal i úroky z omeškania.

8. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa ustanovenia § 387 ods. 2 C. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a obsahu spisového materiálu vo veci, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu dostatočnom pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku a rozhodnutie vo veci. Výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdil. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok riadne, vyčerpávajúco odôvodnil, pričom sa zároveň vyrovnal so všetkými skutočnosťami podstatnými pre rozhodnutie vo veci, vyrovnal sa aj s relevantnými námietkami a argumentáciou sporových strán v prvoinštančnom konaní. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pričom konštatuje správnosť jeho dôvodov. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a z dôvodu vyrovnania sa s odvolacími námietkami žalovaného uvádza nasledovné:

11. Podľa žalovaného súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k neprávny skutkovým zisteniam (§ 365 ods. písm. f) C. s. p.), keď mal za preukázané, že medzi stranami sporu neexistoval žiadny právny vzťah. Existencia právneho vzťahu medzi stranami podľa žalovaného sporná nebola, žalobca túto skutočnosť ani nenamietal. Ani vyjadrenie obce F. podľa žalovaného nepotvrďuje neexistenciu právneho vzťahu medzi stranami sporu. Žalovaný zdôraznil, že medzi sporovými stranami bola uzavretá ústna dohoda, že žalovaný poskytne žalobcovi možnosť predaja na podujatí, pričom za to požadoval odmenu 900 eur, s čím žalobca súhlasil, poslal peniaze na účet žalovaného, žalobca sa predmetnej akcie zúčastnil a vo svojom stánku aj predával. Jediné čo žalovaný nesplnil bolo, že žalobca nepredával sám.

12. Podľa § 191 ods. 1 C. s. p dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

13. Hodnotenie dôkazov v zmysle ustanovenia § 191 C. s. p. je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

14. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, sa rozumie taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcemu z citovaného ustanovenia § 191 ods. 1 C. s. p.. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplynuli, alebo inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo. Za nesprávne hodnotenie dôkazov je možné označiť aj takú hodnotiacu úvahu súdu, ktorá je v rozpore so zásadami formálnej logiky.

15. Podstatou odvolacích námietok žalovaného bolo tvrdenie, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol právny vzťah, na základe ktorého žalobca dôvodne zaplatil žalovanému 900 eur. Odvolací súd preto predovšetkým skúmal správnosť zistenia prvoinštančného súdu, ktorý dospel k opačnému záveru, a teda že medzi sporovými stranami nevznikol právny vzťah, ktorý by zakladal povinnosť žalobcu plniť voči žalovanému.

16. Právna teória charakterizuje občianskoprávny vzťah ako právny vzťah, ktorého predmet je upravený normami občianskeho práva a ktorého subjekty navzájom vystupujú ako nositelia subjektívnych práv a povinností.

17. Podľa § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka občianskoprávne vzťahy vznikajú z právnych úkonov alebo z iných skutočností, s ktorými zákon vznik týchto vzťahov spája.

18. Súd prvej inštancie vychádzal pri zisťovaní existencie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným vo vzťahu k predmetu sporu z elektronickej komunikácie medzi nimi (SMS správy), výsluchu sporových strán a stanoviska starostu obce F.. Z elektronickej komunikácie vyplynulo, že žalovaný 25. mája 2023 napísal žalobcovi, že „predaj na obecný deň sa nekoná....Ale ten v auguste je náš, kde s tým môžeš počítať...“, dňa 07.07.2023 napísal žalovaný žalobcovi „Ahoj A., 900€ a ty tam budeš sám. Starom mieste a môžeš si dať tolko stankov kolko chceš.“ Následne žalobca žalovanému odpísal „ahoj D. díky robim volám“. Žalovaný na pojednávaní dňa 12.12.2024 výslovne uviedol, že za sumu 900 eur mal žalobca dostať priestor, navyiac s pomocou pri organizácii akcie mal náklady. Zo stanoviska starostu obce F. prvoinštančný súd zistil, že usporiadateľom akcie bola obec F., od predávajúcich stánkarov nepožadovala žiadne nájomné a obec so žalovaným nemala uzatvorenú žiadnu zmluvu na čas akcie dňa 26.08.2023, žalovaný len pomáhal pri organizácii občerstvenia a zabezpečovaní medzinárodných súťažiacich na súťaž vo varení.

19. Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že skutkový stav zistený súdom prvej inštancie korešponduje s predloženými dôkazmi, tieto dôkazy súd vyhodnotil jednotlivo a aj v ich vzájomnej súvislosti v súlade s citovaným ustanovením § 191 C. s. p.. Na základe takto ustáleného skutkového stavu vyvodil správny záver o tom, že medzi stranami sporu právny vzťah neexistoval. Je možné potvrdiť, že medzi žalobcom a žalovaným existoval určitý spoločenský vzťah, tento vzťah však nie je možné označiť ako vzťah právny, pretože nevznikol zo žiadneho právneho úkonu ani z inej právnej skutočnosti (napr. zmluvy). Žalovaný nemal k priestoru, ktorý žalobcovi ponúkol s tým, že si na ňom môže umiestniť predajný stánok, žiaden právny vzťah. Nebol jeho vlastníkom, nájomcom ani podnájomcom, navyiac ako z dokazovania vyplynulo, ani obec F. ho nesplnomocnila, aby za ňu konal v súvislosti s akciou dňa 26. 08. 2023. Je preto namieste konštatovať, že pokiaľ žalovaný konal ako osoba majúca oprávnenie umožniť žalobcovi za úhradu (napr. nájomné, resp. úhrada nákladov žalovaného a pod.) umiestniť stánok v areáli štadióna v obci F.

a predávať v tomto stánku tovar, konal svojvoľne, bez právneho dôvodu, nešlo k právne aprobované konanie, správne preto súd prvej inštancie uzavrel, že medzi stranami neexistoval právny vzťah, na základe ktorého mal žalobca povinnosť žalovanému čokoľvek plniť. Odvolacia námietka žalovaného, podľa ktorého súd prvej inštancie nesprávne zistil, že medzi stranami sporu neexistuje právny vzťah je preto nedôvodná. Odvolací súd konštatuje, že do úvahy neprichádza ani právny vzťah vzniknutý z inej zmluvy, napríklad zo zmluvy o sprostredkovaní, pretože nie sú splnené zákonné náležitosti ani takejto zmluvy. Podstatnou je skutočnosť, že v konaní nebola preukázaná žiadna právne relevantná skutočnosť, a ktorej by bolo možné vyvodiť právo žalovaného žiadať od žalobcu úhradu za poskytnutie priestoru, resp. úhradu nákladov spojených s organizáciou podujatia (ako uviedol žalovaný).

20. Žalovaný napadol rozhodnutie súdu prvej inštancie aj z dôvodu, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.) keď súd uzavrel, že nárok žalobcu vyplýva z bezdôvodného obohatenia žalovaného.

21. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

22. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

23. Predovšetkým je potrebné uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

24. V preskúmvanej veci nie je dôvodná ani vyššie uvedená odvolacia námietka žalovaného. Ako odvolací súd už skôr konštatoval, súd prvej inštancie správne zistil, že medzi sporovými stranami v súvislosti s umiestnením stánku a predávaním tovaru v areáli štadióna v obci F. neexistoval žiadny právny vzťah. Nebol tak daný právny dôvod na úhradu sumy 900 eur zo strany žalobcu žalovanému a žalovaný sa o uvedenú sumu bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu. Súd prvej inštancie preto na správne ustálené skutkové závery správne zvolil a aplikoval citované ustanovenie § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v procese rozhodovania o predmetnej veci.

25. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu je dôvodné uzavrieť, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, pretože správne zistil skutkový stav a vyššie citované zákonné ustanovenie zvolil, interpretoval a aplikoval správne. Prvoinštančný súd správne rozhodol závislým výrokom aj o náhrade trov konania, keď priznal úspešnému žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Odvolacie námietky žalovaného sú nedôvodné, odvolacie dôvody naplnené neboli, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie preto odvolací súd postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 C. s. p., pričom v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu aj vzhľadom na to, že tu neboli dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C. s. p.). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t. j. jednomyseľne (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).